

Katsellessa kristillisten järjestöjen toimia, edesottamuksia ja heidän valintojaan, voi nähdä selkeästi inhimillisen ajattelutavan aiheuttaman sekasorron ja jopa tyhmyyden. Inhimillinen mielemme taistelee aina omasta edustaan, paremmuudesta ja ylpeile saavutuksistaan ja osamisistaan. Maailma toimii sillä tavoin, mutta Herran seurakunnan ei pitäisi kysyä neuvoa "ihmismieleltä."

"...minä en alkuunkaan kysynyt neuvoa inhimilliseltä mieleltäni." Gal.1:16[*JKR]

Kun kuitenkin päätösten teossa on mukana oma olemuksemme, mielemme ja mieltymyksemme, niin tärkeätä olisi löytää päivittäinen *uudistuminen hengeltä ja mieleltä*. (Ef.4:23) Valvoessamme uskomme aitoutta Jeesuksen edessä, saatamme erottaa omien mielipiteiden ja Jumalan tahdon eron. Tärkeänä pitämäni asia saattaa olla jopa esteenä sille, että Jumalan tahto pääsisi toteutumaan seurakunnan keskellä. Siksi tulisi tutkia tarkoituseriä ja päämääriä, miksi ja mistä vaikuttimista toimimme.

"Varokaa, ettei teidän ehkä havaitaisi sotivan itseään Jumalaa vastaan." Apt.5:39[*JKR]

Ihmismielen on vaikea käsittää suuria ja jumalaisia kokonaisuuksia. Siksi omin neuvoin vaeltaja usein eksyy ja hairahtuu kauaksi totuudesta. (Matt.22:29, Mark.12:27, Saarn.8:17, 1.Kor.8:2) Elämän tilanteissa, hyvin harvoin inhimillinen mielemme muistaa todellista päämääräämme, joka on taivas. Palvomme tätä hetkeä tavoitellen tämän ajan kunniaa, mutta sisäisessä maailmassamme uudestisyntynyt henkemme halajaa ikuisuutta. Jospa osaisimme etsiä tietä Jumalan täyteyteen ja Henkensä vaikutuksiin. Hän antaa anovalle viisautta, näkökykyä, ymmärrystä ja kuulevat korvat. Hän täyttää jopa suumme, puhuen meissä! (Matt.10:20) - Mutta silloin ei puhukaan inhimillinen mielemme, vaan Jumala, joka on saanut vallata sydämemme!

"Jos olemme panneet toivomme Kristukseen vain tämän elämän ajaksi, me olemme sääliittävämpiä kuin ketkään muut ihmiset." 1.Kor.15:19[*JKR]

Erään kerran Pietari osoitti inhimillisyyttään Jeesuksen edessä, uhotessaan puolustavansa Jeesusta aina kuolemaan saakka. Hän ei ollut käsittänyt, että Jeesus oli tullut puolustamaan häntä, eikä päinvastoin. Kovin sanoin Jeesus nuhteli Pietaria tämän inhimillisen ajattelutavan tähden:

"Jeesus kääntyi ja sanoi Pietarille: "Mene pois minun edestäni, Saatan. Sinä olet minulle pahennukseksi, sillä sinä et ajattele sitä, mikä on Jumalan, vaan sitä, mikä on ihmisten." Matt.16:23[*JKR]

Tämän karun ja inhimillisen totuuden paljastuminen johti kuitenkin siihen, että Pietari ymmärsi eräänä päivänä Jumalan suuren suunnitelman pelastaa kansansa sen synneistään. Täytyttyään Pyhällä Hengellä, hänen näkökykynsä ja ymmärryksensä avartui Jumalan suunnitelmille ja tulipa ihmisiä tuhansittain uskoon hänen saarnansa vaikutuksesta! (Apt.2:14-41) Mietipä, montako olisi tullut uskoon, jos hän olisi jatkanut inhimillisiä *hössötyksiään*?! - Juuri tämän kysymyksen äärellä sinun ja minun tulisi viettää aikaa. Meidän on katsottava aikaansaannoksiamme ja tunnustettava tosiseikat - sieltä ymmärtäen, mistä vaikuttimista olemme toimineet. Vaikka olisimme kuinka pyhiä, oikeaoppisia, hurskaita ja suosiossa rypeviä, emme ilman Pyhää Henkeä ole mitään. Ilman Hänen läsnäoloaan sanani ovat tyhjä, likinäköiset, eivätkä ne johtaisi todellisiin ja tärkeisiin muutoksiin.

Uskallatko kanssani tutkia sisimpämme vaikuttimia? Palvommeko inhimillisessä mielessämme ihmisyttämme enemmän, kuin Jumalan suuria tarkoituksia? Olemmeko valmiita luopumaan omista ajatuksistamme, oikeassaolemisista, opeistamme ja kaikesta muustakin itsekyydestä Jeesuksen edessä?

- Paavali, Jeesuksen Kristuksen apostoli, oli ymmärtänyt hurskaan elämänsä, oppinsa ja juutalaisuutensa lainopillisen tietomäärän ja oikein vaeltamisensa arvon Jeesuksen pyhyden edessä:

"Minä pidän sitä kaikkea todella tapiona tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, Herrani, tuntemisen rinnalla. Hänen tähtensä olen menettänyt kaiken ja pidän sitä roskana, että voittaisin omakseni Kristuksen." Fil.3:8[*JKR]

Jo aikojen alussa Jumala puhui Moosesen kautta, ettei ihmisten tulisi tehdä mitään jumalaa tai jumalan kuvaa palvoakseen sitä. Onko sinun Jumalasi *"oma mielesi"*? - Palvotko ja ylistätkö sen ihmeellistä erinomaisuutta? Oletko yhtä typerä, kuin Aaron eräänä päivänä Israelin kansan edessä, tehdessään kultaisen vasikan patsaaksi, jota he koko kansana palvoivat? - Ei epäjumalanpalvelus ole sen kauempaa meistäkään, ellemmme vaali uskoamme Jeesukseen täytyttyen Hengellä. Niin helposti ajaudumme palvomaa luotua enemmän, kuin Luojaamme.

Ihmismieli saa aikaan turhia kiistoja. Se on hyvin luonnollista silloin, kun puuttuu näkökykyä ja todellista ymmärrystä. Olemme riippuvaiset Jumalan armosta ja Pyhästä Hengestä. Omin neuvoin olemme eksyksissä, mutta Hän johdattaa niitä, jotka rukoillen kulkevat. Siksi saamme siirtää katsettamme pois inhimillisestä mielestämme Jeesukseen Kristukseen. Hänessä on elämisemme, tulevaisuutemme ja toivomme! Auttakoon Herra meitä kasvamaan armonsa tuntemuksessa ja vuodatukseen Hän sydämiimme rakkautta Pyhän Hengen kautta. Palvokaamme Jeesusta ehyin ja puhtain mielin, päästäen irti inhimillisistä käsityksistämme.

"Autuas se mies, joka ei vaella jumalattomien tavoin, ei seiso syntisten tiellä eikä istu, missä pilkkajat istuvat, vaan Herran sanan opetus on hänen ihastuksensa, ja hän tutkistelee sitä päivät ja yöt!"

Ps.1:1-2[*JKR]

